

1. Náš pa - stýř, věr - ný Bo - ží Syn
je pra - vým smír - cem lid - ských vin,
svou lá - skou ke stvo - ře - ní
v něm při - šlo vy - kou - pe - ní.
Že ve chlé - vě se na - ro - dil,
měl k bíd - ným o to blí - že,
když ži - vot pro ně na - sa - dil
a dal se ce - stou kří - že.

2. Jde za námi, muž bolesti, / má tělo vysílené, / jímž chrání
před zlou mocností / své ovce rozptýlené. / Kdo zvaží všecku
pohanu / a rány, které sklízí, / když chystá naši záchranu, /
k nám hoří láskou ryzí?

3. Já byl jsem ztracen, našel mě, / on, pokorný a tichý. / Teď
vím teprve o ceně, / již platil za mé hříchy. / Smrt za mne
Kristus podstoupil, / můj život patří jemu. / Chci za ním
kráčet ze všech sil, / čest vzdávat Pánu svému.

T: Albrecht Pruský, Ein schoen new geistlich Lied, c.1560 / Bohuslav Vik,
Evangelický zpěvník, 1979 M: Claudin de Sermisy, Trente et quatre
chansons, 1528 / Choral-Buch, 1809 / Evangelický zpěvník, 1979